

Att få vara med när historia skrivs

Svenska Dagbladet den 7 april 2017

Min farmor föddes 1913 och har berättat för mig om hur ungarna i Kinnekulle samlades vid de sällsynta tillfällena då en bil åkte förbi. Den 5-åriga Johanna hade svårt att ta in det: varför lyfta ett finger för att titta på något så vardagligt? En liknande känsla fick jag när jag, tre år senare, såg efterkrigsfoton på exalterade skaror som bevittnade passagerarplan som lyfte och landade. Hur, frågade den 5- respektive 8-åriga Johanna sig, skulle det manne kännas att leva för så vansinnigt länge sedan?

Nu har jag gjort samma sak. Dock var det inte var en bil eller ett flygplan som jag och min familj åkte långt (och betalade dyra pengar i inträde) för att bevittna, utan den senaste raketuppskjutningen på Cape Canaveral i Florida.

Den 30 mars lyfte Falcon 9 som en del av SpaceX mission SES-10, och vi var där tillsammans med hundratals andra nyfikna åskådare. Raketens uppdrag var att leverera en satellit som kommer att förbättra datakommunikationen i Sydamerika, men det speciella med den här uppskjutningen var att det var första gången som en raket återanvändes.

Samma raket sköts upp i april förra året och den största och dyraste delen ("the first stage") landade sen på drönarskeppet "Of Course I Still Love You" i Atlanten. Nu flög, och landade, den åter. Den här gången tog det nästan ett år innan raketen var i luften igen, men SpaceX VD Elon Musk har satt 24 timmar som mål.

Detta är revolutionerande. Det skulle inte bli många charterresor till Mallorca om flygplanet, efter varje enskild flygtur, kasserades i sin helhet. Men det gör det inte, och därför är det möjligt för de flesta svenska att åtminstone någon gång ta sig till en fjärran strand. Möjligheterna som återanvändning av raketer skapar, är än mer hisnande.

Så nu vet jag hur det är att leva "för länge sedan", stå i en folkmassa och betrakta hur historia skrivs. Det känns ungefär som vanligt. Och när jag tänker på hur långt mänskligheten har kommit, och vilka oändliga möjligheter som ännu finns oupptäckta och outnyttjade, så känns det rätt coolt. Men mina barnbarn kommer nog att klia sig i huvudet.

Johanna Möllerström